

8. Багнюк А. Л. Символи українства: худ.-інформ. довід. / А. Л. Багнюк. – Тернопіль : Навч. книга-Богдан, 2010. 510 с.

9. Щербаківський В. Орнаментация української хати = L'ornementation de la maison rustique ukrainien. Т. 3. Серія «Українське народне мистецтво». Рим : [б.в.], 1980. 104 с. (Видання «Богословії»; ч. 53).

УДК 721.001 (477)

АРХІТЕКТУРА МУЗЕЮ ХЛІБОПЕКАРСЬКИХ ВИРОБІВ. ОГЛЯД СВІТОВИХ БРЕНДІВ «МУЗЕЙ ПРИ ВИРОБНИЦТВІ»

Акмен І.Р. к. арх., Рябушина І.О. к. арх. доцент, Тарусін К.А. здобувач ВО

Державний біотехнологічний університет

Виробництво хліба на Новопокровському хлібокомбінаті (Чугуївський район Харківської області) має велике значення. Хліборобство є не лише частиною культурної спадщини, але й відображає розвиток науково-технічного прогресу. Поєднуючи сучасні підходи до проектування, нагальні потреби суспільства та самих виробників щодо модернізації підприємства, «музей на виробництві» стане визначенням бренду продукції та відповіддю на існуючі соціокультурні потреби галузі.

Створення при Новопокровському комбінаті хлібопродукції (Чугуївський район, Харківська область) музею історії хлібопекарської справи має важливе значення, бо взагалі комбінат є одним із найстаріших в Україні, а хлібопекарська справа — документальним свідченням важливості розвитку хлібопекарської галузі в цілому. Хлібопекарська справа є не тільки частина культурної спадщини, але вона є віддзеркаленням розвитку науково-технічного прогресу. Для того щоб запропонувати комбінату ідею створення музею та концепцію об'ємно-просторового рішення, треба дослідити існуючі сучасні архітектурні проекти світових брендів «музею при виробництві». Поєднавши сучасні підходи до проектування, нагальні потреби соціуму та самих виробників щодо модернізації підприємства, «музей при виробництві» стане визначенням бренду виробництва та відповіддю на існуючі соціокультурні потреби галузі.

У всьому світі існує велика кількість музеїв хліба, унікальність яких у тому, що музеєфікується сам процес випікання хлібу, як інструмент соціального вимірювання. «Музей європейського хліба» в Ебергетцені (Саксонія) [1], куди він переїхав з Молленфельде у 2004 р., було засновано 1970 р. До складу музею входить різноманітне гірниче обладнання, історичний дерев'яний млин. Все це міститься на відкритій території колишнього лісового управління Радольфсхаузена, побудованому в 1711 р. на місці колишнього замку.

В районі Альтамура (Італія) знаходиться підприємство торгівельної марки «Novoforno» та музей «Pane di Altamura DOP» по назві брендового хліба. Це місто пов'язане з найдавнішим місцем виробництва також відомої італійської продукції — замороженого фокаччо, замороженого хліба, замороженої піци, пучче тощо. В Альтамурі (на противагу з Ебергетценом) при музеї продовжує

існувати виробництво. Так саме як і в Ебергетцені, в Альтамури в якості музею використано старі приміщення господарської забудови.

Інформаційний центр для клієнтів та форум заходів «Panem» є головним офісом компанії Бакалдрін в Астені, Австрія [2]. Компанія була заснована сімейством пекарів Аугендоплер в 1964 р. Поступово сімейний бізнес виріс і вийшов на міжнародну арену у більш ніж в 100 країн світу. Саме досвід дав змогу широко познайомити світ з культурою не тільки хліба, але і й видатною колекцією історії хлібопекарської справи, створивши сучасний музей.

Музей бренду «Panem» в Австрії, відомий як «Вундеркаммер дес Бротес» (нім. Wunderkammer des Brotes «Хлібна комора чудес»), являє собою сучасний комплекс, відбудований у 2017 році як унікальний архітектурний і культурний простір, присвячений історії хліба. Проект музею створений генеральним директором однієї з самих відомих архітектурних фірм в світі (Coop Himmelb(l)au) — архітектором Вольфом Д. Приксом.

Основою концептуального рішення є коробка, яка складає основу конструкції та в якій розміщуються інформаційний центр для клієнтів та форум для локацій (вміщенням до 120 відвідувачів) до всього, крім самої «Чарівної камери хліба», куди ведуть гвинтові консольні сходи. Спіраль сходів мало чим відрізняються від люстри або гігантського дзвоника. Експозицію музею Вольф Прикс запозичає у міланського художника Мауріціо Каттелана, який розмістив локації по спіралі саме в музеї Гуггенхайма в Нью-Йорку.

Спіральні сходи ведуть нагору до надбудови у вільній формі, яка сама по собі нагадує хлібний капелюх та є протилежною за формою до основного об'єма. Він не лише контрастує з прямокутною бетонною коробкою, але й створює захоплюючий контраст між внутрішнім та зовнішнім простором. В той час, як зовні понад 3000 черепиць з нержавіючої сталі сяють сріблом на сонці, всередині видно дерев'яну конструкцію будівлі. Вигнуті лінії конструкції дозволяють відвідувачу здійснити екскурсію двома рівнями розглянувши локації багатовікової історії хліба і способів його виготовлення. Відвідувачі можуть розглядати експонати, що підвішені до стелі із різних ракурсів, рухаючись гвинтовими сходами.

Значимість музею «Panem» полягає в тому, що ця сучасна споруда відкриває нову історію музеїв хлібопекарської справи, місцем навчання та натхнення, підкреслюючи важливість хліба як символу ствердження людської цивілізації.

Розглянувши існуючі концепції існуючих музеїв, їх функції та об'ємно-просторові рішення, спираючись на існуючу теоретичну базу досліджень та практичних реалій виробництва, можна констатувати, що актуальність створення музею історії хлібопекарської справи при Новопокровському комбінаті хлібопродукції (Чугуївський район, Харківська область) полягає в єднанні культурно-освітньої і виробничої складової концепції та допоможе зрозуміти і оцінити значимість цієї ідеї у справі збереження історії хлібопекарської справи в Україні.

Список використаних джерел

1. Das Europäische Brotmuseum [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://de.wikipedia.org/wiki/Europ%C3%A4isches_Brotmuseum (дата входу 20.03.2024).
2. Paneum [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://backaldrin.com.ua/paneum/> (дата входу 20.03.2024).

УДК 631.565:[631.16:658.155]

ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ У ПІДВИЩЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ СІЛЬСЬКИХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ

Масленнікова В.В. кандидат економічних наук, доцент

Державний біотехнологічний університет

Розглянута залежність дорожньо-транспортних перевезень у структурі розвитку сільських населених пунктів. Виділені основні напрямки і залежності розвитку дорожньо-транспортної мережі. Обґрунтування та визначення ролі та місця автомобільно-транспортної мережі в функціонуванні сучасного українського села.

Питання підвищення економічної ефективності функціонування сільських населених пунктів є актуальним в умовах розвитку ринкової економіки. Одним із напрямків досягнення цього може бути зменшення витрат на дорожньо-транспортні перевезення автомобільним транспортом, який займає особливе, провідне місце і виступає в ролі основної сполучної ланки організації перевезень сільськогосподарської продукції. Тому велику роль у розвитку сільських населених пунктів відіграють транспортні засоби та автомобільні дороги, які впливають на їх розвиток, а також скорочують робочий час на виробництво і реалізацію продукції та впливають на її зниження собівартості, забезпечують ріст продуктивності праці. Однак, недосконале трасування автомобільних доріг, мала їх протяжність, незадовільний інженерно-технічний стан, часто відсутність дорожньо-транспортної інфраструктури, викликають обмеженість та утруднення більш інтенсивного використання автомобільного транспорту, призводять до надмірних витрат в т.ч. і паливо-мастильних матеріалів. Тому, виникає необхідність в обґрунтуванні та визначенні ролі та місця автомобільно-транспортної мережі в функціонуванні сільських населених пунктів [1].

Транспорт є провідною, системоутворюючою галуззю стабільного і ефективного функціонування економіки, у тому числі і агропромислового комплексу. Тому підвищення рівня стабільного і ефективного транспортно-економічного обслуговування українського села та сільськогосподарського виробництва регіону має не тільки актуальне, а і пріоритетне значення для прийняття конструктивних господарських та управлінських рішень ряду правових, соціально-економічних та природоохоронних питань. Транспорт, як